

PORUNCA
A PATRA

2

ADEVĂRATELE
VALORI ALE
FAMILIEI

4

FEMEILE ȘI
BĂRBAȚII IUBESC
DIFERIT

5

ISSN 1857-4378

3/2019

COMOARA ASCUNSA

«Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt rostit de Dumnezeu.» (Matei 4:4)

8

CUM SĂ
EVITĂM
DIVORȚUL?

10

NU RUPEȚI
DIN FRUCTELE
POMULUI
CUNOȘTINȚEI

PORUNCA A PATRA

În limbajul ebraic vechi în care a fost scris Vechiul Testament, cuvântul „sfințenie” este o caracteristică care îi aparține doar lui Dumnezeu și prin care se deosebește de toate ființele pe care le-a creat și de întreaga Sa creație (Ex. 15:11).

Doar Dumnezeu este sfânt în sensul deplin al cuvântului, doar El este sursa sfințeniei (1 Petru 1:15, 16). De aceea, sfințenia pe care Dumnezeu o cere de la noi, copiii Săi, presupune o îndepărtare față de tot ceea ce este păcătos și necurat din punct de vedere spiritual, dar și menținerea unei legături cu El prin intermediul studierii Sfintei Scripturi și a rugăciunii. Sfințenia noastră ar trebui să se manifeste prin respectul față de Numele Său, pentru ca acest nume să fie sfințit în noi, dar și în recunoștința față de Dumnezeu, manifestată prin ascultare față de poruncile Sale, prin sfințirea Sabatului despre care Dumnezeu a spus că este ziua Sa cea sfântă (Is. 58:13). Sfințenia noastră ar trebui să se manifeste printr-o viață fără pată, prin curăția gândurilor și faptelor. Dumnezeu nu ne cere imposibilul. Cuvântul „sfânt” are și semnificația de „pus deoparte pentru o întrebuițare sfântă”, „separat pentru Dumnezeu”, „aparținând lui Dumnezeu și slujbei Sale”. De exemplu, Sfânta Scriptură nu este o carte obișnuită, de aceea ar trebui să ne raportăm la ea într-un mod special. Templul sfânt – Casa de rugăciune – nu este doar o construcție oarecare, de aceea, atunci când pășești în ea, trebuie să ai un anumit comportament. Ziua sfântă – Sabatul – nu este o zi obișnuită, nu este o zi de lucru, nu este doar o zi liberă, ci una „pusă deoparte pentru o întrebuițare deosebită”, „rezervată pentru Dumnezeu”, „aparținând lui Dumnezeu și slujbei Sale”. Sâmbăta, a șaptea zi a săptămânii, este Ziua Domnului în care se întâlnește cu biserica Sa, de aceea noi ar trebui să participăm la adunările sfinte (Lev. 23:3). Iată de ce porunca începe prin cuvintele „adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești”. Amintește-ți că „ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău”. Amintește-ți că Dumnezeu este sfânt, Cuvântul Său este sfânt, Legea Sa este sfântă, ziua Lui – Sabatul – este sfânt (Ez. 20:12, 20) și El are un popor sfânt pus deoparte (Deut. 14:2).

În Israelul din vechime exista următorul obicei: atunci când un tânăr îi propunea unei fete să fie soția lui, împreună cu cererea în căsătorie îi oferea și o bucată

de aur. Dacă fata îi accepta propunerea, lua aurul oferit de băiat și atunci mirele îi spunea miresei lui: „Acum ești sfântă!”. Acest lucru însemna că ea devenea mireasa lui, îi aparținea doar lui. Acesta este sensul pe care Dumnezeu L-a pus în cuvintele spuse poporului: „Tu ești un popor sfânt pentru Domnul”. Adică acest popor îi aparținea lui Dumnezeu și de aceea trebuia să sfințească ziua Lui, Sabatul Domnului (1 Petru 2:9).

La începutul meditației noastre cu privire la porunca a patra am spus că ziua a șaptea, sâmbăta, este un monument al puterii creatoare a lui Dumnezeu. Sabatul, ca memorial al lui Dumnezeu, trebuia să ne amintească mereu de Creatorul nostru care ne sfințește (Ez. 20:12, 20). Îndemnul „adu-ți aminte” cu care începe porunca a patra se întâlnește de multe ori în Sfânta Scriptură. Înțeleptul Solomon îi îndeamnă pe tineri să își amintească de Făcătorul lor în zilele tinereții (Ecl. 12:1). Hristos le spunea ucenicilor să își amintească tot ceea ce le-a spus (In. 15:20). Dumnezeu îi spune poporului Său să își amintească drumul pe care L-a condus (Deut. 8:2-6). Monumentele sunt ridicate în cinstea unui anumit eveniment sau a unei personalități ilustre și ele devin locuri sfinte pentru o națiune, un stat sau o familie. Statuile din piețele orașelor, de pe străzi, din parcuri sau cimitire sunt o amintire a unor evenimente trecute și păstrează în memorie eroii naționali, oamenii dragi nouă, rude sau prieteni apropiați. Numele personalităților proeminente sunt perpetuate în numele orașelor, satelor, străzilor și pietelor.

Sunt și monumente arhitecturale – castele vechi, cetăți, piramide egiptene, catedrale, turnuri. Sunt și monumente ale literaturii. A. Pușkin a scris cândva: „Mi-am ridicat un monument făcut nu de mâini omenești, drumul spre el nu va ajunge în paragină”. Un alt monument al lui Dumnezeu este și cartea noastră iubită, foarte veche, dar mereu actuală – Biblia, o Carte inspirată (2 Tim. 3:16, 17). Sunt și alte feluri de monumente, de exemplu, crematoriul de la Auschwitz, o amintire a ororilor războiului, sau sub-

solurile mănăstirilor construite în timpul Evului Mediu în care Inchiziția îi tortura pe creștini pentru credințioșia lor față de Sfânta Scriptură.

Dar sunt și monumente în timp, adică date importante care marchează evenimente importante din istoria unui popor, a unui stat sau a unui individ. De exemplu, ziua de naștere, ziua botezului, ziua căsătoriei, Ziua Victoriei, Ziua Independenței, Ziua Constituției... Dacă oamenii ridică monumente, marchează anumite date pentru a înveșnici amintirea unui eveniment, cu atât mai mult Dumnezeu înveșnicește amintirea lucrării Sale, pentru ca oamenii să nu-L uite pe Creatorul și Dătătorul vieții lor (vezi Ps. 102:12; 111:2-4). Dacă monumentele ridicate de om se deteriorează sau sunt distruse, memorialul lui Dumnezeu este veșnic (vezi Mal. 3:16; Ps. 89:2; 111:7, 8; Ex. 31:16-18).

Sabatul Domnului este unul dintre cele mai uimitoare monumente veșnice oferite de Dumnezeu. Fiecare a șaptea zi a săptămânii este un memorial al lui Dumnezeu așezat în timp. Porunca a patra din Legea lui Dumnezeu atinge toate dimensiunile vieții de familie și sociale – spirituală, fizică, emoțională și intelectuală. Ne vom convinge din nou și din nou de aceasta când vom continua să studiem profunzimea ei atât de mare!

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Vladimir Alexeenko

CE ESTE FAMILIA

ȘI DE CE TREBUIE SĂ O PĂSTRĂM?

1. Familia este o școală

În această școală se predau principiile relațiilor dintre soț și soție, părinți și copii, dintre cei bătrâni și cei mai tineri.

Aici se pun bazele caracterului. La copiii de 6-7 ani modelul relațiilor este deja format pentru tot restul vieții.

În această școală se predau cele mai importante materii pentru viață: iertarea, prietenia, grija, compasiunea, blândețea, înțelegerea, dragostea față de muncă. Dar în ea pot fi învățate și iritabilitatea, duritatea, încăpățănarea, minciuna, necumpătarea, cruzimea.

2. Familia este ca un spital

Aici pot fi vindecate multe feluri de boli. Cel mai puternic medicament administrat în acest spital este iubirea!

Vindecare spirituală – când unul a căzut, celălalt îl poate ajuta cu iubire.

Vindecare fizică – când ești îngrijit cu iubire, te poți însănătoși mai repede. Copiii simt aceasta în mod special, chiar și cei mai mici, sugarii. Ei se dezvoltă mai repede dacă au alături părinți care îi ating, îi sărută și îi îmbrățișează.

Vindecare morală – soțul și soția care se roagă unul pentru altul, se ajută să renunțe la defectele de caracter și să fie răbdători atunci când trec prin nereușite.

3. Familia este un atelier

Aici copiii sunt învățați cum să aibă grijă de gospodărie. Părinții sunt datori să îi învețe aceste lucruri pe copiii lor. Copiii leneși sunt rezultatul educației deficitare din familie.

Aici copiii învață cum să administreze finanțele familiei. Acest lucru poate fi învățat încă de la vârsta de trei ani, atunci când copilul poate să pună în plicuri banii destinați anumitor scopuri.

Învățarea ordinii și curățeniei și a multor altor deprinderi casnice: fetele învață să gătească, să coacă, să spele vasele și podeaua, să facă ordine în casă. Băieții învață să folosească diferite instrumente gospodărești, să lucreze în grădină, să efectueze lucrări simple de tâmplărie.

4. Familia este un rai

Pentru soț și soție și pentru copii, locul cel mai plăcut și mai fericit de pe pământ este familia în care se găsesc pacea, iubirea, înțelegerea și grija. Acolo unde nu sunt țipete, voci iritate, certuri, ci toți se ajută reciproc cu entuziasm în îndeplinirea treburilor gospodărești, comunică, cântă, se joacă, citesc și se roagă împreună.

Dar familia poate deveni și un iad. În acest caz, membrii ei nu vor dori să se întoarcă acasă de la lucru sau de la școală. Va fi locul cel mai neplăcut pentru soți. De obicei, acest fel de familie se

destramă foarte repede.

5. Familia este unirea a două suflete care se iubesc

Atunci când două persoane intră în legământul de căsătorie și spun jurământul solemn că vor fi credincioși unul altuia, că se vor iubi și proteja, de foarte puține ori își amintesc faptul că la altar este Cel care îi poate ajuta pe mai departe pe această cale dificilă. Isus Hristos a fost martor la cununia lor și a pecetluit această unire cu prezența Sa. „Faceți din Domnul Hristos cel dintâi, cel din urmă și cel mai bun dintre toate lucrurile. Priviți continuu la El și dragostea voastră pentru El va deveni zi de zi mai profundă și mai puternică. Iar pe măsură ce dragostea voastră pentru El va crește, dragostea voastră unul pentru celălalt va deveni tot mai profundă și mai puternică. Căutați să sporți fericirea celui alt. Atunci căsătoria, în loc să fie sfârșitul iubirii, va fi doar începutul ei” (Ellen White, „Căminul adventist”).

FAMILIA DIN PERSPECTIVA LUI DUMNEZEU ȘI A BIBLIEI

1. Dumnezeu este Creatorul familiei: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Gen. 1:27).

2. Căsătoria poate fi încheiată doar între un bărbat și o femeie: „Drept răspuns, El le-a zis: «Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup?»” (Matei 19:4, 5).

3. Căsătoria este o instituție veșnică creată de Dumnezeu: „...Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă” (Matei 19:6).

<https://sokrsokr.net/chto-takoe-semya/>

ADEVĂRATELE VALORI ALE FAMILIEI

În vechime, oamenilor li s-a dat porunca „Să nu ucizi!” (Exod 20:13). Isus i-a dat un sens nou: „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi; oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecării.» Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecării; și oricine va zice fratelui său: «Prostule!» va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: «Nebunule!» va cădea sub pedeapsa focului gheenei” (Matei 5:21, 22).

Sensul căsătoriei a fost demult pervertit. Concepția cu privire la îndatoririle și responsabilitățile soțului și ale soției a slăbit sau a fost cu totul uitată. Imoralitatea este păcatul ce caracterizează secolul nostru. Rezultatul acestui fapt este distrugerea familiei, răni emoționale și vieți de copii distruse.

Dumnezeu nu binecuvântează relațiile sexuale în afara căsătoriei, pentru că ele nu au intrat în planul Său inițial. Această afirmație poate părea de modă veche pentru cei care consideră sexualitatea o pornire spontană fără asumarea responsabilității și fără iubire. Dar în planul lui Dumnezeu căsătoria ideală este o unire încheiată la timpul potrivit, cu persoana potrivită, cu cel/cea pe care îl/o iubim. Orice legătură de natură sexuală care depășește aceste granițe este sortită eșecului. Unitatea la care ajung soțul și soția în intimitatea actului sexual, determinată de motivele scrise în Biblie, este cel mai puternic argument în favoarea abstenenței sexuale până la căsătorie.

Dar dacă au ales să aibă relații sexuale, nici bărbatul, nici femeia nu vor mai fi cei care au fost până atunci. Experiența sexuală îi schimbă pe oameni, îi determină să se vadă pe sine și pe celălalt într-o cu totul altă lumină, nu așa cum îi văd ceilalți. Planul lui Dumnezeu este desăvârșit, dar încăpățânarea și lipsa judecării sănatoase au transformat omul dintr-o persoană capabilă să se controleze într-un rob al propriilor patimi.

De ce se despart oamenii după ce și-au jurat să rămână împreună la necazuri și bucurii? Psihologul Olga Loghiova explică: „Nu este o cauză concretă, cum

ar fi că el a chelit sau că ea s-a îngrășat, pur și simplu oamenii își acordă din ce în ce mai puțină atenție unul altuia. De exemplu, soțul vine acasă și se afundă în computer, dar soția dorește ca să petreacă timpul împreună!

Dar sunt acest fel de motive temeiuri pentru divorț? Nu, categoric nu! Căsătoria nu este doar conviețuirea dintre două persoane de sex opus, este un proces creativ în care perechea caută mereu noi oportunități interesante și puncte de contact pentru îmbogățirea relațiilor.

Neînțelegerile, certurile, plictiseala sunt doar „sâmburii” pe care trebuie să îi îndepărtăm pentru a observa ceea ce este bun și luminos. Soțul și soția să își amintească momentele frumoase ale căsniciei lor, primele întâlniri romantice.

Fiecare familie este un cerc sacru, o cetate ce trebuie păzită de dușmanii din exterior. Porunca dată de Dumnezeu „Să nu preacurvești” este un gard care să apere familia de infidelitate, disfuncționalități, amărăciune și durere. Nesocotind această poruncă, soții pierd iubirea și pacea, jertfind tot ceea ce au mai valoros. Merită să faceți acest pas?

Familia este un loc sfânt, un simbol al cerului, o oglindă în care ne vedem imaginea. Nimănui nu îi este permis să se amestece în viața de familie a altuia. Soțul și soția ar trebui să fie foarte convingși de faptul că aparțin în întregime unul altuia, că sunt fericiți împreună.

După materialul cărților apărute la editura «Источник жизни»: <https://sokrsokr.net/istinnye-semejnye-tsennosti/>

TATĂL IDEAL

Comunică cu copiii, petrece timp cu ei, se plimbă, discută, îi sfătuiește în problemele spirituale, îi învață Legea lui Dumnezeu.

„Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula” (Deuteronom 6:6, 7).

Participă activ în procesul de educație. Le pune limite copiilor. Dragostea lui nu este oarbă și nu este nici pasivă. El nu consideră că totul se va aranja de la sine atunci când copiii vor crește.

„I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoștință și prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit” (1 Samuel 3:13).

„Cine cruță nuiaua, urăște pe fiul său, dar cine-l iubește, îl pedepsește îndată” (Prov. 13:24).

Câștigă pâinea cea de toate zilele, nu lenevește. Lucrează atât fizic, cât și intelectual.

„Omului i-a zis: «Fiindcă ai ascultat de glasul nevastei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: «Să nu mănânci deloc din el», blestemat este

acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale... În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea” (Geneza 3:17, 19).

«Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce» (2 Tesaloniceni 3:10).

Nu este un despot. Ține cont de părerea celorlalți membri ai familiei. Se poartă cu gingășie față de soția lui.

„Părinților, nu întărați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.” (Col 3:21)

„Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica” (Efeseni 5:28, 29).

„Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele” (Coloseni 3:19).

Folosește corectura doar în cazuri extreme, înțelegând că „O muștrare pătrunde mai mult pe omul priceput, decât o sută de lovituri pe cel nebun” (Proverbe 17:10).

<https://sokrsokr.net/v-biblii-horoshj-otets/>

FEMEILE ȘI BĂRBAȚII IUBESC DIFERIT

De câte ori ați bolborosit: „Nu-mi înțeleg deloc soția”? Cauza acestei neînțelegeri stă în diferențele naturale care există între bărbați și femei. De obicei, soțul și soția își exprimă diferit dragostea unul față de altul.

Iubirea - esența existenței femeii

Capacitatea femeii de a iubi și dorința ei de a fi iubită sunt inepuizabile. Această componentă a naturii feminine se manifestă în tot ceea ce face: când calcă dungile de pe cămăși, când gătește, când se trezește noaptea pentru a avea grijă de copil. Iubirea strălucește în ochii ei când pregătește tortul pentru ziua de naștere, când hrănește o pisicuță fără stăpân, când are grijă de copii. Făcând miile de lucruri mari sau mărunte, ea se adapă din izvorul numit iubire.

Capacitatea femeii de a iubi poate atinge și poate face să răsune tot ceea ce este mai bun într-un bărbat. Se întâmplă ca dragostea unei femei să schimbe chiar și viața unui infractor. Din păcate însă, se întâmplă ca tânărul să îi repete zi și noapte unei fete faptul că o iubește înainte de a se căsători, să o înconjoare cu manifestări de gingășie și să îi poarte permanent de grijă. Dar imediat ce ea îi devine soție, el încetează a mai fi conștient de nevoia ei profundă de a se simți iubită, nu doar azi și mâine, ci pentru toată viața.

Manifestarea zilnică a romantismului este vitală pentru femeie – aceasta este natura iubirii ei. Este cheia spre a avea respect față de sine și spre a fi împlinită în viața de familie.

Mulți bărbați sunt absolut inconștienți cu privire la nevoia femeii de iubire romantică. De cele mai multe ori, bărbații sunt satisfăcuți cu partea practică a căsniciei, care presupune îngrijirea gospodăriei, primirea oaspeților și împlinirea sexuală. Romantismul este privit ca un condiment plăcut, nu ca un ingredient indispensabil.

Femeia vede căsnicia total diferit! Relațiile limitate în cercul practic impus de bărbat fac ca speranțele ei să se năruiască și va fi foarte dezamăgită de un astfel de mariaj. Ea își dorește ca soțul să se poarte cu ea diferit, să fie înconjurată de grijă blândă, respect, prețuire și dragoste.

Cea mai importantă nevoie a femeii este nevoia de un sprijin sufletec. Dacă

soția îi cere soțului să facă ceva, ce ar fi putut face și singură cu ușurință, înseamnă că are nevoie să se asigure de disponibilitatea lui de a o ajuta. Și cât de repede el răspunde la cererea ei este pentru ea un indicator al iubirii și respectului.

Uneori soția așteaptă de la soț împlinirea unei dorințe pe care ea o are din propria lui inițiativă. Și aceasta este o dovadă de iubire pentru ea. Poate că nu îi va spune ce își dorește, dar va aștepta ca el să îplinească dorința ei. Dacă așteptarea ei nu este răsplătită, se va umple de indignare.

Se întâmplă ca această problemă să devină foarte serioasă. Soția poate să nege ceva ce își dorește foarte mult. Și dacă soțul nu va insista cu propunerea lui de a împlini dorința ei ascunsă, ea va rămâne dezamăgită. Conform logicii ei, soțul ar trebui să înțeleagă singur care este dorința ei și să o îplinească cu orice preț.

Unii soți gândesc în felul următor: „Dacă îi voi spune soției în fiecare zi că o iubesc, aceste cuvinte își vor pierde semnificația pentru ea!”. Însă cuvântul dragoste, rostit cu sinceritate, va avea întotdeauna o semnificație specială pentru soție. Poate că soția dumneavoastră este sigură de faptul că o prețuiești și o iubești, cu toate acestea însă are nevoie de cuvinte afectuoase.

Dragi bărbați, fiți sensibili și atenți cu soțiile voastre. Învățați faptul că modul în care soția privește relația de cuplu diferă foarte mult de cel al bărbatului.

Totodată aș vrea să le avertizez pe soții: nu cereți prea multă atenție de la soții voștri. Mijloacele de informare în masă – cărți, filme și reviste – zugăvesc de cele mai multe ori o imagine deformată a căsniciei. Dacă soția își va compara soțul cu un erou de pe micul ecran care are o strălucire profesionist indusă, atunci este aproape sigur că soțul va pierde din cauza acestei comparații. Rezultatul poate fi dezamăgirea, indispoziția și amărăciunea.

Iubirea practică a soțului

Bărbații sunt bogăți în dragoste, dar se raportează la ea total diferit față de femei. Dragostea lor este în mod inerent mai mult practică și într-o mai mică măsură romantică.

Primind acceptul pentru mariaj,

tânărul poate discuta imediat problemele financiare ale căsniciei. El consideră această discuție ca o dovadă a iubirii comparabilă cu sărutul.

Tatăl se târâște pe podea și își gădilă fiica pentru a o determina să rădă în hohote – așa se manifestă iubirea lui părintească. Soțul își manifestă iubirea atunci când scoate bani din bancă pentru a cumpăra mașină de spălat vasele, o pereche de încălțăminte pentru copil și o rochie nouă soției. Bărbatul care investeste în imobil se îngrijește de viitorul celei pe care o iubește. Pentru femei, aceasta este doar „proza” vieții, dar a dăruii, a împărtășii și a purta de grijă sunt scopul existenței bărbatului. Și aceasta este iubire.

În felul acesta, majoritatea bărbaților își exprimă dragostea într-o formă liniștită și rațională. De exemplu, soțul aduce regulat bani acasă, oferind tot salariul pentru nevoile familiei. Soțul nu se gândește la propriile simțăminte, se trezește cinci zile pe săptămână dimineața foarte devreme și lucrează câte 12 ore pe zi, pentru că stimulul de bază al dorinței lui de lucru este iubirea față de familie. În schimbul acestor sacrificii el așteaptă doar iubire și atenție.

Atunci când soțul îi deschide ușa de la mașină soției și o ajută să se așeze sau să iasă, când o ține de mână în timp ce se plimbă, el manifestă instinctual nevoia lui de a proteja. El dorește să o ferească de pericole, de tot ceea ce ar putea să o amenințe. Și acestea sunt caracteristici importante al iubirii bărbaților.

Deși dragostea nu constituie întreaga existență a unui bărbat, cu toate acestea, el nu poate trăi fără ea. Dragostea îl determină pe bărbat să lucreze, să facă planuri, să facă sacrificii, să facă investiții și să extindă producția. De dragul iubirii, el se desparte de viața de burlac și ia asupra sa toată responsabilitatea financiară pentru soție și copii și sacrifică ceea ce iubește el cel mai mult – libertatea.

Nu există nici o limită pentru dragostea unui bărbat pentru o femeie care va găsi calea spre inima lui. Cunoșcând toate subtilitățile dragostei masculine și feminine, să aducem în relațiile noastre de zi cu zi un nou flux care va reînvia și va revitaliza vechea dragoste.

<http://www.adventist.kz/>

SOȚIA IDEALĂ

Biblia, Proverbele 31:10-31

■ Parabolă biblică

Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele.

Inima bărbatului se încrede în ea, și nu duce lipsă de venituri.

Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale.

Ea face rost de lână și de in și lucrează cu mâini harnice.

Ea este ca o corabie de negoț; de departe își aduce pâinea.

Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicilor sale.

Se gândește la un ogor și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie. -

Ea își încinge mijlocul cu putere și își oțelește brațele.

Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea.

Ea pune mâna pe furcă, și degetele ei țin fusul.

Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit.

Nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu.

Ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură.

Bărbatul ei este bine văzut la porți, când șade cu bătrânii țării.

Ea face cămăși și le vinde și dă cingători negustorului.

Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă și râde de ziua de mâine.

Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plăcute îi sunt pe limbă.

Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea lenevirii.

Fiii ei se scoală și o numesc fericită; bărbatul ei se scoală și-i aduce laude zicând:

«Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate.»

Dezmierdările sunt înșelătoare, și frumusețea este deșartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi laudată.

Răsplățiți-o cu rodul muncii ei, și faptele ei s-o laude la porțile cetății.

■ În versiune modernă

Unde să găsești o soție respectabilă? Valoarea ei este mai mare ca a tuturor acțiunilor de la bursă. Bărbatul îi poate încredința averea sa.

Este bună și blândă, nu rea și cică-litoare.

Ea cultivă grădina și crește produse ecologice pentru familia ei.

Dacă nu găsește în magazin mărfurile de care are nevoie, le comandă pe internet.

Se trezește imediat ce sună alarma și imediat dă drumul mașinilor de spălat rufe și vase.

Dacă vrea să facă reparații în casă, economisește bani și face!

Face fitness și se menține într-o formă bună.

Ea lucrează întreaga zi, chiar și seara târziu lumina este aprinsă la bucătărie.

Mereu face ceva la mașina de cusut.

Ea îi va oferi mereu ceva unei cerșetoare pe stradă și le va împărți copiilor din vecinătate prăjituri.

Garderoba familiei ei este mereu pregătită pentru iarnă, pentru că ea cumpără haine pentru iarna următoare încă din primăvară, cu reduceri mari.

Ea știe să se îmbrace frumos.

Soțul ei este respectat în societate, de asemenea el ține legătura cu primarul orașului.

Ea nu se sfiște să lucreze acasă, iar ceea ce face vinde pe internet.

Ea arată bine și este mereu bine dispusă.

Ea nu-și cicălește soțul și nu țipă la copii.

Ea ține casa curată și ordonată, totdeauna pregătește la timp micul dejun, prânzul și cina.

Copiii o ascultă, iar soțul pur și simplu este fericit că s-a căsătorit cu o astfel de femeie!

„Niciunul dintre prietenii mei nu are o soție așa de bună!”

Frumusețea trece odată cu anii – nici cosmeticele nu sunt de folos, dar o inimă bună care se teme de Dumnezeu este o adevărată comoară.

Bărbate, dă-i ei salariul tău și vorbește tuturor despre faptele ei bune!

CUM SĂ ÎMBUNĂTĂȚEȘTI RELAȚIILE ÎN FAMILIE

Dacă observați faptul că în relațiile pe care le aveți cu oamenii trebuie să schimbați, să corecți neapărat ceva, atunci nu uitați că firele rezistente ale bunătății și recunoștinței sunt cel mai bun material pentru realizarea acestui scop.

Fericirea se câștigă prin micile atenții care par lipsite de valoare. Recunoștința va fi întotdeauna recompensată. Atitudinea critică, niciodată. Relațiile fericite se clădesc pe acceptare, pe afecțiunea manifestată în mod deschis.

Dar, uneori, cordialitatea și recunoștința sunt uitate și abandonate. Am observat cu amărăciune faptul că uneori este nevoie să fie făcute anumite schimbări în încercarea de a corecta ceva. Este nevoie să ne reevaluăm viziunea asupra aceluia lucru, să ne recunoaștem vina. Uneori, în apropierea unei furtuni care amenință nava matrimonială, este necesar să ții-neți toate funiile puțin mai strâns înainte de a vă aventura pentru a depăși obstacolele periculoase. Cunoșc multe familii fericite, dar, între acestea, un loc de frunte este ocupat de mariajul dintre Victor și Olga.

Victor era un băiat îmbrăcat tot timpul la patru ace, dar Olga era o singuratică modestă. El a fost totdeauna sufletul cercurilor de prieteni, dar ea era în umbră. Dar ei se potriveau și s-au completat foarte bine unul pe altul. Adesea îi poți vedea stând alături, ținându-se de mână și privind cu iubire unul la altul, citind mesaje tainice așternute în cuvinte doar de ei înțelese.

Odată, familia lor a organizat o cină. De mai multe ori, Victor a venit la bucătărie întrebând cu ce poate fi de ajutor. În cele din urmă, ea l-a rugat să

ducă băuturile. Când totul a fost gata, el a servit-o pe ea prima! Nu știu ce știa el despre codul bunelor maniere, dar ea stătea la masă radiind de fericire, de parcă ar fi știut că el așa trebuie să facă. A fost o cină extraordinară! În timpul conversației purtate la masă, el a întrebat-o de câteva ori despre părerea ei cu privire la anumite subiecte și i-a ascultat cu atenție răspunsul.

După cină, unul dintre oaspeți l-a chemat deoparte pe Victor și l-a întrebat care este secretul căsniciei lui fericite.

Victor a spus: „Trebuie să vă spun că nu a fost mereu așa. Primii ani au fost dificili pentru familia noastră, până când am recunoscut că trebuie să facem ceva. Atunci am hotărât să facem o listă cu ceea ce nu ne place unul la altul. Listele au fost înfiorător de lungi, dar Olga mi-a dat lista ei și eu i-am dat lista mea. A fost groaznic să le citim. Acolo erau scrise lucruri pe care nu le spusese niciodată cu voce tare și despre care nu am dat de înțeles prin alte mijloace. Apoi am făcut ceva ce poate că vi se va părea naiv. Am mers afară și am ars aceste foi lângă coșul de gunoi, urmărind cum ele sunt consumate de foc și, pentru prima dată după multe luni, ne-am îmbrățișat. Apoi am intrat în casă și fiecare dintre noi a scris lista cu calitățile celuilalt. Acest lucru a durat puțin timp. A fost greu, pentru că mariajul nostru se afla atunci într-o perioadă critică. Dar nu am renunțat.

Apoi am mai făcut ceva care poate vi se va părea copilăresc. Veniți cu mine în dormitor și vă voi arăta”. Și l-a condus pe vizitator în dormitorul elegant, mobilat confortabil. Acolo, în cel mai vizibil loc, erau agățate două foi scrise de mână încadrate de rame frumoase.

„Dacă există vreun secret al relației noastre, el se află în fața dumneavoastră” – a spus Victor. Și apoi i-a povestit că, de fiecare dată când merge la lucru, își amintește de foia lui și o repetă în gând cuvânt cu cuvânt în fiecare zi. După care a adăugat: „Acum mi se pare că Olga este cea mai minunată persoană din lume. Și presupun că așa gândește și ea despre mine. Asta e tot!”

Numai depășirea a tot ceea ce este rău și capacitatea de a așeza ceea ce este bun la înălțimea cuvenită constituie esența profundă a căsniciilor longevive. Acești soți tineri dețineau un rai care nu era construit de alții, ci de ei înșiși. Este foarte important să reținem modul în care și-l construiseră – cu ajutorul a două foițe scrise de mână și înrămate! Vă amintiți cuvintele apostolului Pavel? „Dragostea... nu se bucură de nelegiuire” (1 Cor. 13:4, 6). Aruncați nelegiuirea în mod literal în coșul cu gunoi. Ardeți-o!

Dați frâu liber dezlănțuirilor nervoase în alt mod. Certurile nu vor însenina niciodată atmosfera, ele doar o vor otrăvi, lăsând în urmă răni adânci. Este important să reținem că, acționând sub impulsul momentului, vom obține exact inversul la ceea ce ne-am dorit – războiul este război, indiferent de armele folosite – pumnii sau epitetele. Rănilor provocate de cuvinte câteodată sunt mai grave decât cele lăsate de lovituri.

În fiecare familie pot apărea diferențe de opinii și neînțelegeri care trebuie să fie discutate imediat. Iată o regulă foarte bună – nu mergeți niciodată la culcare până când neînțelegerile, dacă au apărut, nu vor fi rezolvate. Apostolul Pavel ne sfătuiește: „Mănițați-vă, și nu păcătuți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului” (Efeseni 4:26, 27).

<https://sokrsokr.net/kak-uluchshit-ot-nosheniya-v-seme/>

CUM SĂ EVITĂM

DIVORȚUL?

De ce divorțează oamenii? Care sunt greșelile cele mai frecvente făcute de soț și soție?

Am întrebat-o pe Lidia Dimitrievna Neikurs, consilier familial.

- Oamenii încep să facă greșeli încă din perioada în care se pregătesc pentru căsnicie, atunci când își formează primele idei cu privire la familie. Încă de la vârsta de 10 ani, copiii încep să pună întrebări cu privire la relațiile de familie. E bine cunoscut faptul că, în cazul divorțurilor, cei care suferă cel mai mult sunt copiii. Ei își doresc, în primul rând, ca mama și tata să locuiască împreună. Problema divorțului prin care au trecut părinții rămâne pentru mulți ani în amintirea copilului și uneori ea apare în emoțiile pe care le manifestă până la vârsta de 25 de ani. Mamele și tații nici măcar nu intuiesc acest lucru. Ei se gândesc numai la propriile relații, fără a lua în considerare faptul că separarea lor va fi o rană deschisă în sufletul copiilor care, de multe ori, nu se vindecă până când nu își întemeiază propriile familii. Exemplul negativ al părinților poate juca un rol distructiv și poate destrăma tânăra familie încă din primii ani de căsnicie, atunci când sunt preluate din copilărie concepții greșite cu privire la rolul soțului și soției.

- În ultima vreme, tot mai mulți tineri care vor să întemeieze o familie merg la biserică pentru a se cununa, pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu. Este lucrul acesta o întâmplare?

- Bineînțeles că cei care au hotărât să se căsătorească își pun la început scopuri înalte, bune. Dar eu aș vrea să ne concentrăm asupra modului în care se pregătesc tinerii pentru căsătorie, pentru că familia fericită nu începe la cununie, ci cu mult timp înainte de aceasta.

După părerea mea, există trei con-

cepții greșite de bază în rândul oamenilor de azi.

1. Căsătoria este o relicvă a trecutului, iar societatea noastră a atins nivelul la care căsnicia poate fi „liberă”. Adică nu mai este un spate care te asigură, ci linia întâia a frontului.

2. Căsnicia este ceva trecător, iar legăturile familiale pot fi dezlegate în orice moment. Ceea ce înseamnă că, dacă nu ai reușit să fii fericit alături de o persoană, poți divorța și o poți încerca alături de altcineva. Televiziunea, internetul, mass-media ne prezintă exact această părere.

3. Care îți este sexul nu are nicio importanță în constituirea familiei. Astăzi, auzim din ce în ce mai des despre state care legalizează și susțin căsătoriile între persoane de același sex.

Aceste concepții greșite stau la baza celor mai multe divorțuri. Dar dacă vom deschide Biblia, vom citi chiar în primul capitol: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, I-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul»” (Geneza 1:27, 28). De aici, noi concluzionăm că familia nu este rodul dezvoltării societății, ci planul lui Dumnezeu.

„Ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă” (Matei 19:6). Planul lui Dumnezeu este acela ca soții să nu se chinuie unul pe altul, ci să trăiască în cadrul unei familii fericite și să nu își dorească să se despartă.

- Încheierea unui contract prenupțial este de folos pentru a păstra familia?

- Contractul prenupțial ajută în cazul unui divorț, atunci când se împarte averea, dar nu cunosc nici un caz în care acesta ar fi ajutat la păstrarea familiei. Cel care semnează un astfel de do-

cument, permite existența posibilității stricării relațiilor încă de la începutul căsniciei.

La o ședință de consiliere, un bărbat mi-a spus: „Trebuie să mă chinui până la sfârșitul vieții mele, răbdând agresiunea, doar pentru că în Biblie este scris că legământul căsătoriei se încheie pentru toată viață?” Eu îi sfătuiesc pe toți părinții și pe toți tinerii care nu au întemeiat încă o familie să citească cu atenție capitolul 19 al Evangheliei după Matei. Acolo este descris în detaliu legământul căsătoriei și este prezentată întrebarea pe care fariseii i-au pus-o lui Isus: „De ce le-a poruncit Moise bărbaților să îi dea soției o carte de despărțire și să o lase?”. Răspunsul lui Isus este: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost așa” (Matei 19:7, 8). Multe căsnicii se destramă din cauza împietririi inimii. Egoismul nu le îngăduie să vadă că persoana de alături nu se simte bine și suferă.

Dumnezeu spune: „Urăsc divorțul și cruzimea manifestată de bărbați. De aceea păziți unirea voastră spirituală și nu vă înșelați soțiile” (Maleahi 2:16, traducerea modernă din limba rusă, n.tr.).

- Unii spun că nu există căsnicii fericite. Ce credeți dumneavoastră?

- Nu sunt de acord cu această părere, pentru că familiile care își clădesc relația pe principiile Bibliei au capacitatea de a găsi cea mai bună ieșire din orice situație, nu acționează la voia întâmplării, ci rezolvă problemele pe temelia puternică a învățăturii biblice despre căsătorie. Biblia este temelia unei familii puternice.

*Interviu realizat de Svetlana Cuzmina
<https://sokrsokr.net/kak-izbezhat-razvoda/>*

S-A NĂSCUT...

În sfârșit a apărut! Uite-l – curat, nevinovat, neajutorat... al meu! Bebelușul pe care l-am purtat în pântece, pentru care am suferit. Acum îl țin în mână, simt respirația lui gingașă și mi se pare că nimeni de pe pământ nu este mai fericit ca mine și ca bebelușul meu!

Urmează nopțile nedormite care aduc și ele fericire; îngrijorări și neliniști, primul surâs și primul pas; buzele dolofane rostesc pentru prima dată „mama”; mâinile micițe îmi înconjoară gâtul. Aceasta este mai de preț ca orice în lume! Cred cu tărie în faptul că nouă nu ne va fi niciodată rău: mă dedic lui, îi descopăr bucuriile vieții. Îi voi citi povești frumoase, îi voi desena cerul albastru și ne vom juca în băltoacele calde sub ploaia de vară! Și cu siguranță că va crește și va fi un om bun (altfel nici nu se poate!), își va iubi soția, iar ea mă va iubi pe mine, eu îi voi iubi pe amândoi și mai ales pe nepoței...

A sosit și clasa I-a, a II-a, a III-a... Și copilul meu, nu mai este al meu... Acum are profesori, prieteni, cunoscuți. Și unii dintre ei (ce tragedie!) au mai multă autoritate asupra lui și îi sunt mai apropiați ca mine. Fiul meu merge la acești „cineva”, este atras spre lume, spre oameni care nu sunt cei mai buni. Apoi începe coșmarul: observațiile profesorilor din agendă, cuvintele obraznice și faptele urâte. E așa de dureros! Începe să-mi fie frică cu privire la viitorul lui. Deznădăjduită, strig la el: „Eu nu te-am învățat așa! Ți-am citit povestiri frumoase. Am desenat cerul albastru și ne-am jucat în băltoacele calde sub ploile de vară!!! Cum ai putut fura, înșela, cum ai putut face lucruri urâte?! Eu doar...”

Ce e cu mine? Dacă te gândești mai serios: chiar este conștiința mea pe deplin curată? Eu am acționat întotdeauna așa cum trebuie? În această localitate chiar nu este nici un om pe care eu să nu îl fi jignit sau înșelat? Și cu acești oameni nu mă voi mai întâlni niciodată pentru a-mi putea cere iertare. Chiar nu mi se întâmplă și mie să fiu dură și egoistă în relație cu oamenii care îmi sunt cei mai dragi? Limba mea chiar îmi este prietenă? Nu se întâmplă ca lucrurile de care vreau să îl feresc pe copilul meu să ocupe primul loc în viața mea?

„Nu vă înșelați: «Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.» Ce seamănă omul, aceea va și secera” (Gal. 6:7). Legile universului, instituite de Creatorul Însuși, există și funcționează indiferent dacă noi vrem asta sau nu vrem. Răul pe care l-am făcut se întoarce ca un bumerang asupra noastră. Doar că, uneori, se întâmplă să îi rănească și pe copiii noștri. Atunci ne doare cel mai tare.

Vai! Copilul meu nu este educat nici de cele mai bune

cărți, nici de cele mai frumoase filme, copilul meu se uită în primul rând la mine! Atunci când prin faptele mele eu nu ud semințele bune pe care le-am semănat în sufletul lui, merită să mă mir de faptul că multe dintre ele se usucă și pier?

Ce rost au discuțiile despre bine și rău atunci când noi le poruncim cu autoritate copiilor ce trebuie să facă și ce nu trebuie, iar ei văd cum cei maturi ignoră aceste principii înalte în viața lor?

De obicei, oamenii gândesc astfel: „Noi suntem așa cum suntem... Măcar copiii noștri să fie mai buni ca noi!”. Dar copiii ne imită pe noi! Înseamnă că viitorul lor depinde de noi. Nu degeaba se spune: „Cum e tatăl, așa este și fiul”; „Așchia nu sare departe de trunchi”.

De acum încolo nu mă voi mai întreba de ce s-a schimbat așa de mult fiul meu. Mai devreme sau mai târziu, aceasta trebuia să se întâmple. Biblia explică astfel acest lucru: „Pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”; „Nu este nici un om neprihănit”. Aceste cuvinte se referă la fiecare om de pe pământ.

Cel mai înțelept om care a trăit vreodată, Eclesiastul, ne sfătuiește: „Pă-

zește-ți piciorul...” (Ecl. 5:1). Eu am luat o hotărâre. În încercarea de a schimba pe cineva, începe cu tine însuși. Eu voi iubi atunci când îmi doresc să urăsc! Eu voi ierta atunci când sunt tentată să mă răz-bun! Eu nu voi spune cuvinte urâte chiar dacă va trebui să îmi mușc limba! Cu toată puterea voi încerca să acționez așa cum mi-a spus Domnul: corect, cinstit și drept, pentru că vreau să culeg roade bune. Viitorul copiilor mei depinde de modul în care eu

trăiesc astăzi. Și mai știu sigur că nu voi putea să pun în practică aceste intenții bune fără ajutorul Celui care „lucrează în noi și ne dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13).

Oameni buni, nu există soartă, predestinație, un program al vieții noastre! Avem posibilitatea de a alege. Am fost creați de Dumnezeu cu voință liberă. Așa că, ceea ce vei fi mâine depinde de alegerile pe care le faci astăzi. Dacă nu există dragostea lui Dumnezeu în casele noastre, dacă acolo sunt certuri, cuvinte urâte, jigniri, egoism, atunci cele mai frumoase povestiri și cele mai calde ploie de vară vor fi fără putere...

Filosoful Democrit a spus cu multe sute de ani în urmă: „Un tată înțelept este instrucția cea mai eficientă pentru copii”. Mulțumesc, Tată creșc, pentru că Tu ești dragoste și nu va trebui niciodată să mă îndoiesc sau să fiu dezamăgită de înțelepciunea Tă!

E. C.

NU RUPETI DIN FRUCTELE POMULUI CUNOȘȚINȚEI

**„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni,
nu se va abate de la ea” (Prov. 22:6).**

An după an, curiozitatea îl mână pe om în căutarea pomului cunoștinței binelui și răului. De cele mai multe ori, omul se gândește că va culege fructul cel mai de dorit doar pentru a recunoaște la sfârșit asemenea lui Solomon deșertăciunea și goliciunea în comparație cu adevărata știință a sfințeniei care deschide poarta cetății lui Dumnezeu. Ambiția îl determină să caute cunoștințe care aduc înălțare de sine, slavă, excelență. Rezultatul acestor căutări este sute de ani de întuneric și căutări. Oamenii se încred în teoriile lor presupunând, asemenea primilor noștri părinți care au fost ispitiți de Satana, că vor deveni ca zeii. Dar această dorință duce la separare de slava lui Dumnezeu.

● ÎNVĂȚĂTOR ÎN CASĂ

Ca învățători înțelepți, părinții ar trebui să lucreze cu stăruință asupra copiilor lor, învățându-i să conlucreze cu Dumnezeu. Ei ar trebui ca prin rugăciune și grijă să învețe să manifeste bunătate, gingășie, iubire, dar nu dragoste oarbă. Ce bine spune proverbul: „Cum îndrepti pomul, așa va crește”. Părinți, amintiți-vă că educarea copiilor încă din primii ani este o îndatorire sfântă.

● EDUCAȚIA ÎN COPILĂRIA TIMPURIE

În primii șase-șapte ani de viață trebuie pus accentul mai mult pe educarea fizică, decât pe cea intelectuală. Doar atunci când copilul va avea o stare fizică bună, trebuie să se pună accentul și pe dezvoltarea intelectuală. Părinții, mai ales mamele, ar trebui să fie mentori în primii ani. În acești ani copiii sunt interesați

în mod special de natură. Ei vor pune întrebări despre tot ceea ce văd și aud, de aceea părinții nu ar trebui să piardă ocazia de a-i sfătui și de a le răspunde la întrebările simple.

● PÂNĂ LA CE VÂRSTĂ POT SĂ FIE EDUCAȚIA COPIII ACASĂ

În primii șapte ani de viață poate fi manifestată o influență pozitivă sau negativă asupra copiilor. Asupra multor copii sunt aduse daune, pentru că se pune accentul doar pe dezvoltarea lor intelectuală, neglijându-se dezvoltarea fizică. Părinții lor neînțelepți i-au așezat prea de timpuriu în băncile școlii.

● INFLUENȚA EDUCAȚIEI DIN CĂMIN

Faceți ca timpul petrecut împreună cu copiii să fie plin de bucurie și semnificație, aceasta va da încredere în căutarea de metode de salvare a copiilor

voștri. Sfătuiți-i pe copiii cu înțelepciune și umilință; atunci necredința va dispărea, voi înșivă veți avea mai multă credință. Zi după zi, încrederea și bucuria vor crește, pentru că Îl veți cunoaște mai bine pe Dumnezeu și îi veți învăța acest lucru și pe copiii voștri.

● CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ȘI NATURA

Mama ar trebui să cultive în sine și în copii dragostea față de toate vietuitorile. Îndreptând atenția copiilor la multitudinea florilor și formelor, ea li-L poate prezenta pe Dumnezeu care a creat totul așa de frumos și de atrăgător pentru privire și pentru suflet. Ea le poate îndrepta gândul către Creator și să trezească în inimile lor mișcarea dragostea față de Tatăl ceresc, care îi iubeste așa de mult. Părinții ar trebui să vadă mâna lui Dumnezeu în orice creatură. Natura este o școală minunată pentru copiii de la 8 până la 10 ani. Tezaurul ei este cel mai

bun manual. Lecțiile învățate astfel se vor imprima în inimile tinere împreună cu scenele plăcute și atrăgătoare ale naturii și nu vor fi uitate prea curând.

● ÎNDATORIRILE CASNICE

Fiecare mamă ar trebui să fie un profesor și fiecare casă ar trebui să fie o școală în care copilul să învețe primele lecții. Printre ele ar trebui să se numere și lecția despre muncă. Mamelor, dați-le copiilor voie să se joace sub cerul liber, să asculte cântecul păsărilor și să învețe despre dragostea lui Dumnezeu manifestată în creația Sa. Învățați-i lecții din cartea naturii și mai apoi, când mintea lor se va dezvolta, le pot fi prezentate și cărțile obișnuite. Dar, în afară de aceasta, copilul va trebui ca, încă din primii ani, să învețe să fie folositor. Ajutați-l să înțeleagă că el, ca membru al familiei, trebuie să îndeplinească anumite îndatoriri zilnice și munci fizice pentru a-și ajuta familia.

● ÎNDATORIRILE CARE EDUCĂ

Este foarte important ca părinții să găsească pentru copiii lor treburi casnice corespunzătoare vârstei și dezvoltării lor fizice. Copiilor nu ar trebui să li se ceară doar să muncească, ci să facă și activități care le plac. Energia lor fizică și intelectuală trebuie să fie utilizată încă din fragedă copilărie. Dacă părinții neglijează acest fapt, le vor face un rău foarte mare copiilor lor, pentru că Satana este mereu gata să le propună altceva.

● FIZIOLOGIA ȘI IGIENA

Copilul trebuie să fie învățat despre modul în care este alcătuit corpul de la primele scipiri de inteligentă. Noi ne putem uimi de puterea creatoare a lui Dumnezeu manifestată în natură, dar ea este descoperită în mod desăvârșit și plin de frumusețe în ființa umană. De aceea, este foarte important ca să fie predate lecții de fiziologie din fragedă copilărie. Toți copiii ar trebui să învețe aceasta. Fiziologia ar trebui să devină o temelie pentru tot procesul de educație viitor. Apoi părinții trebuie să îl învețe pe copil igiena personală.

● EDUCAREA VOCII

Cea mai bună școală de educație a vocii este căminul. Faceți eforturi pentru a nu-i întărâta la mână pe copii, dimpotrivă cultivați tonalitățile blânde, o vorbire simplă și clară. Mamele ar trebui să urmeze exemplul lui Hristos și să vorbească blând și cu iubire.

● COPIII AR TREBUI SĂ POARTE POVERILE ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII

Aprobarea lui Dumnezeu va veni asupra copiilor care participă cu bucurie la treburile zilnice ale casei, împărțind povara îndeplinirii lor cu părinții. Ei vor avea ca răsplată o bună sănătate fizică și pace sufletească. Ei vor avea privilegiul să vadă viața lungă a părinților lor care au avut timp de odihnă și comuniune multumită copiilor lor. Copiii educați în acest spirit vor deveni cetățeni folositori ai societății. Educația lor va întrece cu mult pe cea a copiilor care din fragedă copilărie au stat aplecați asupra manualelor în sălile de clasă, atunci când nici corpul lor și nici mintea lor nu erau pregătite pentru astfel de poveri.

Mii de copii rămân fără o educație corespunzătoare. Mamele spun: „Asta este așa de complicat, mai bine voi face singură, nu mă deranja”. Este greșit să îi refuzăm pe copii în lucrurile mărunte. Lăsați-i să vă fie alături, să pună întrebări și voi răspundeți-le cu răbdare. Rugați-i să facă ceva și lăsați-i să simtă bucuria de a vă ajuta, chiar dacă mai mult v-au încurcat. Nu îi respingeți atunci când încearcă să acționeze corect. Dacă ceva se sparge, se întâmplă ceva neplăcut, greșesc, nu-i certăți. Viitorul lor depinde de educația pe care le-o oferiți în primii ani de viață.

● OBICEIURILE CASEI

Regularitatea ar trebui să fie legea care să guverneze educația în toate domeniile, inclusiv economia. Învățați-i pe copii că banii care au fost dați pe obiecte nefolositoare nu au fost cheltuiți așa cum ar fi trebuit.

● DISCIPLINA ÎN FAMILIE

Mulți părinți vor da socoteală pentru neglijarea copiilor lor. Copiii cresc la întâmplare, fără a fi educați.

Părinții Îl înlocuiesc pe Dumnezeu pentru copii, de aceea vor răspunde pentru sufletele încredințate lor. Fără nicio întârziere, schimbați modul de raportare la copiii voștri și fiți loiali lor. Chiar vă veți lăsa copiii să piară din cauza neglijenței voastre? Copiii care ar fi putut fi salvați, vor pieri din vina părinților neglijenți.

Părinți, corectați-i pe copii! Începeți să faceți acest lucru când ei sunt încă mici, când este mai ușor să puneți o bază corectă a caracterului și să îndreptați înclinațiile greșite. Sfătuiți pe copii în dragoste. Nu le permiteți să facă ceea ce vor până în punctul în care vă supărați și este nevoie să îi pedepsiți. O astfel de pedepsire va mări răul făcut, nu

va corecta. După ce ați făcut tot ceea ce ținea de voi, puneți-i pe copii în mâna lui Dumnezeu și rugați-L pe El să vă ajute. Cereți-I lui Dumnezeu să tempereze dorințele lor, să-i facă îngăduitori și buni prin Duhul Sfânt. El va asculta rugăciunile și vă va răspunde cu bucurie. Căutați sfat în Cuvântul lui Dumnezeu și vă veți salva copiii.

Copiii sunt o pradă ușoară pentru Satana, pentru că ei nu sunt încă sub har, ei nu au experimentat încă puterea curățitoare a lui Isus. Îngerii răi au acces la astfel de copii, iar unii părinți sunt indiferenți față de această situație, ei le permit copiilor să trăiască fără a avea nicio limitare. Părinții trebuie să facă foarte mult în acest domeniu. Ei ar trebui să îi sfătuiască și să îi corecteze pe copii și apoi să ceară binecuvântarea lui Dumnezeu. Mulțumită credincioșiei, muncii neîntrerupte a părinților, binecuvântării și harului lui Dumnezeu, puterea răului va fi înfrântă, iar copiii se vor afla sub o influență sfințitoare.

● SITUAȚIA DIN MULTE FAMILII

La mulți părinți s-a văzut o încrezătoare neglijare a datoriei. Asemenea lui Eli, ei au greșit în a exercita o convenită restricție; apoi, ei și-au trimis copiii lor nedisciplinați la colegiu pentru a primi educația pe care părinții ar fi trebuit să le-o dea în cămin. Dacă tinerii aleg societatea celor înclinați spre cele rele și merg din rău în mai rău, atunci profesorii sunt învinuiți și școala condamnată. În multe cazuri, condamnarea se cuvine părinților. Ei au cea dintâi și cea mai favorabilă ocazie de a-i controla și instrui pe copiii lor, atunci când spiritul lor era dispus să fie învățat, iar mintea și inima ușor de impresionat. Dar datorită neglijenței părinților, copiilor li se îngăduie să urmeze propriile lor înclinații până când se împietresc într-un comportament rău. Copiii nu simt nicio mustrare de conștiință. Mulți merg acolo unde le place și fac ceea ce le place și părinții lor se tem atât de mult că nu le sunt pe plac, imitând atitudinea lui Eli, încât nu îndrăznesc să le pună nicio interdicție. Starea acestor copii este una de plâns. Ei se numesc creștini, dar părinții lor nu s-au ocupat să îi învețe cum să fie creștini.

● ÎNCREDERE SACRĂ

Fiecare copil născut în cămin este un credit sacru. Dumnezeu le spune părinților: „Luați acest copil și creșteți-l pentru Mine, pentru a putea fi o onoare la adresa Numelui Meu și un canal prin care binecuvântările Mele să se reverse asupra lumii”. Pentru a-l face pe copil potrivit pentru o astfel de viață, se cere ceva mai mult decât o educație parțială, unilaterală. Primele lecții sunt de mare importanță.

Din „Colecția privată” a scriitoarei creștine Ellen White

continuare

SĂ BEM SAU SĂ NU BEM?

Slujbași ar trebui să fie totdeauna pe deplin treji

Ce putem spune despre preoți, slujbași cu un rang mai înalt decât leviții? „Domnul a vorbit lui Aaron și a zis: „Tu și fiii tăi împreună cu tine să nu beți vin [yain în original], nici băutură amețitoare [șecar], când veți intra în Cortul întâlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat, și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile pe care li le-a dat Domnul prin Moise” (Lev. 10:8-11).

Adepții teoriei consumului moderat de băuturi alcoolice subliniază specificarea „Când veți intra în Cortul întâlnirii”. Asta înseamnă, spun ei, că este vorba despre momente excepționale, dar în viața de zi cu zi preoții nu aveau restricții. Totuși, slujitorii de la templu nu aveau voie să consume deloc băuturi alcoolice, nu numai pe teritoriul Cortului întâlnirii, ci în oricare alt loc s-ar fi aflat!

Așadar, vinul care era adus la templu din cele dintâi roade era mușt abia stors, adică nu era fermentat. În acest fel, nici porțile Casei Domnului și nici curțile lui nu puteau fi spurcate prin nici un fel de băutură alcoolică. Semnificația cuvântului „vin” (yain) folosit aici are aceeași semnificație ca și tiroș, adică suc proaspăt de struguri. Tot așa și șecar nu desemna băuturi tari sau îmbătătoare, ci sucuri proaspete și dulci. Acest fel de băuturi erau consumate zilnic de către preoți și leviți. Tot ceea ce era destinat celor sfinți (puși deoparte) trebuia să fie sfânt și pus deoparte, chiar și hrana și băuturile.

Semnificația cuvântului șecar

Șecar – băutură îmbătătoare sau bere. Cuvântul vechi-testamentar „șecar” provoacă multe discuții în rândurile cercetătorilor Scripturii, mai ales în cadrul polemicii despre consumul moderat de băuturi alcoolice și, în mod deosebit, teoria unui singur fel de vin.

Majoritatea traducerilor Bibliei redau cuvântul șecar prin băutură tare și îmbătătoare, uneori chiar ca bere sau bragă...

Totuși, traducerea ca „bere” este nereușită, pentru că, așa cum dovedește un cunoscut arheolog, Michael Hasel, nu există nici o dovadă arheologică cu privire la faptul că în Israel era cunoscută berea pe timpul lui Moise. Ea era foarte bine cunoscută de către egipteni și babilonieni. În Babilon ea era preparată din orz și alte cereale încă din secolul al III-lea î.Hr. Istoria preparării berii în Israel începe abia în secolul al VI-lea î.Hr. În timpul robiei babiloniene, atunci când evreii nu mai puteau prepara vinul așa cum erau obișnuiți, unii dintre urmașii lui Avraam au început să producă bere.

Băuturile tari. Așa cum am văzut, traducerea cuvântului șecar este, de cele mai multe ori, ambiguă și contradictorie. Vă propunem o altă interpretare: atât cuvântul șecar, cât și sinonimele lui yain și oinos pot semnifica băutură îmbătătoare, dar și băutură nealcoolică, curată, dulce – în funcție de tehnologia folosită la prepararea ei. Care sunt argumentele care să valideze această opinie?

Mulți dintre cercetătorii moderni ai

Bibliei sunt de acord cu dovezile vechi despre faptul că șecar semnifică băutură dulce care era produsă în principal din curmale sau era chiar miere din curmale. În Biblie este amintită de 22 de ori expresia, devenită proverbială: „Țară unde curge lapte și miere” (vezi Ex. 3:8, 17; 13:5). Majoritatea cercetătorilor confirmă faptul că aici „miere” nu înseamnă miere de albine, care nu era atât de multă în Palestina, ci sirop dulce preparat din must de struguri sau din curmale.

De aceea, atunci când în Sfânta Scriptură se vorbește despre șecar ca fiind băutură tare, Dumnezeu se raportează totdeauna cu indignare la ea. Totuși, El Însuși poruncește să se întrebuițeze băuturi dulci din curmale, un șecar curat și nefermentat care putea fi consumat în curțile Casei Sale.

TEORIA UNUI SINGUR TIP DE FERMENTAȚIE

Fermentația în contextul sărbătoririi Paștelui

Prima menționare biblică a interdicției cu privire la consumul de alimente fermentate apare în contextul exodului evreilor din Egipt și a sărbătoririi Paștelui. Era o lege foarte strictă, dată de Însuși Dumnezeu. Ea este scrisă în Ex. 12:15-20 și într-o formă mai scurtă în Ex. 13:7. Vă vom prezenta această lege așa cum a fost ea tradusă de I. Ogienko, pentru că el redă mai clar textul original: „șapte zile trebuie să mănânci azime (în original mațo't) și nu trebuie să fie găsită la tine pâine dospită (hame't), nu trebuie să fie nimic fermentat (seo'r în original) în tot ceea ce faci!”.

În acest text sunt menționate trei cuvinte vechi evreiești foarte importante:

- **maṭṭo't** sau **maṭṭa'** - pâine nedospită, azime. Acestea sunt lipii nedospite, frământate cu apă. În timpul celor șapte zile, evreii trebuiau să mănânce pâine nedospită sau azime;

- **seo'r** – ferment. Ferment poate fi orice substanță care produce fermentație. Cuvântul acesta se referă la toate tipurile de drojdie sau substanțe proteice degradabile; mulți explică acest cuvânt prin „ferment”. Tot ceea ce putea produce fermentația, adică seo'r, nu trebuia să fie găsit în casă și nici în împrejurimile casei în timpul sărbătorii Paștelui.

- **hame't** – dospit. Acestea sunt produsele care au trecut deja prin procesul de fermentare.

În felul acesta, legea cu privire la prăznuirea Paștelui ne arată ce produse nu trebuiau să fie găsite în casele adevăraților credincioși israeliți în zilele pascale: nici un fel de fermentație și nimic dospit.

Simbolismul azimelor. În primul rând, această poruncă interzicea pâinea dospită. În timpul celor șapte zile ale sărbătorii Paștelui, israeliții trebuiau să mănânce exclusiv pâine nedospită. De ce a fost dată o poruncă așa de restrictivă? Pentru că seo'r – ferment – este imaginea păcatului în simbolistica biblică, iar hame't – ceva dospit, fermentat – este simbolul a tot ceea ce este păcătos.

„Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștile nostru, a fost jertfit. Să prăznuim, dar, praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției

și adevărului” (1 Cor. 5:7, 8).

Mielul nevinovat înjunghiat este elementul central al sărbătorii Paștelui, o prefigurare a jertfei Mielului fără păcat al lui Dumnezeu – Isus Hristos, iar azimele sunt simbolul sfințeniei, neprihănirii, a lipsei oricărei umbre de rău sau păcat în trupul Său. Iată de ce mielul de la masa pascală trebuia să fie mâncat doar cu pâine nedospită, cu azime.

Fermenții vinului. Astăzi este cunoscut faptul că procesele chimice care duc la fermentare, atât în cazul pâinii, cât și al vinului, sunt determinate de aceleași bacterii de drojdie. Chiar dacă nu adăugăm nici un fel de drojdie în must, oricum se va transforma în vin, pentru că coaja strugurelui este acoperită cu un înveliș ceros de care se lipesc particule mici de drojdie aduse de vânt sau insecte. Celulele de drojdie de pe o singură bobă pot ajunge și la 10 milioane. Aproximativ 1% dintre ele aparțin diferitelor tipuri de drojdie ale vinului și acestea, aflându-se într-un mediu prielnic, se înmulțesc foarte repede. Mai mult de atât, microorganismele care determină fermentația mustului se găsesc și în sămburii strugurelui. Prevenirea procesului de fermentare se poate face doar distrugând particulele de drojdie cu ajutorul fierberii sau printr-o filtrare foarte atentă a sucului proaspăt pentru a îndepărta definitiv pulpa ce produce fermentația.

Așa cum putem observa, sucii de struguri nu are nevoie de seo'r – ferment – pentru că potențialul de seo'r poate fi găsit chiar în el însuși. Sfânta Scriptură se referă destul de clar la această particularitate: „În mâna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestecătură. Când îl varsă, toți cei răi de pe pământ sug, îl sorb și-l beau până în fund (chiar și drojdia – în trad. în limba rusă – n. tr.)! (Ps. 75:8).

PROBLEMELE MORAL-ETICE ALE TEORIEI UNUI SINGUR TIP DE FERMENTAȚIE

Dacă acceptăm teoria unui singur tip de fermentație, ignorând băuturile hame't, vom întâmpina contradicții moral-etice de nerezolvat în unele texte din Sfânta Scriptură.

Vinul de la Împărtășanie. Cele mai multe controverse se nasc cu privire la conținutul paharului de la Cina Domnului. Unii dintre adepții consumului moderat de alcool îndrăznesc să afirme faptul că paharul Domnului a avut în el o băutură alcoolică, în ciuda faptului că Noul Testament numește această băutură rodul viței, evitând cu precauție cuvântul „vin”. Este acceptabil din punct de vedere moral și etic un astfel de gând?

- **Plămădeala este simbolul păcatului.** În Biblie, plămădeala și tot ce este fermentat este un simbol al păcatului și al necurăției, așa cum am argumentat mai sus (1 Cor. 5:7,

8). Cum ar fi putut vinul alcoolic să fie un simbol al sângelui neprihănit al Mântuitorului?

- **Cele patru pahare cu vin de la masa pascală** (Seder Pesah). În seara de Paște, în timpul mesei pascale erau băute patru pahare cu vin – nu este vorba doar despre câte o înghițitură, așa cum se obișnuiește astăzi la împărtășanie. Fiecare dintre cei prezenți trebuia să bea tot conținutul din cele patru pahare, adică o cantitate de aproximativ 1,7 l de vin... După o astfel de beție, cum ar fi putut ucenicii să mai meargă până în Grădina Ghetsemani? Cum ar mai fi putut să meargă Isus Însuși? Anume Acela care a refuzat să accepte băutura amețitoare care L-ar fi determinat să nu mai simtă chinul groaznic de pe cruce, ar fi permis consumul de astfel de băuturi măcar în cazul Lui: „Dați băuturi tari celui ce piere, și vin, celui cu sufletul amărât; ca să bea să-și uite sărăcia și să nu-și mai aducă aminte de necazurile lui” (Prov. 31:6, 7).

- **Era posibil să se găsească alcool etilic în paharul Domnului?** Toate băuturile alcoolice – vinul, berea, vodca – au în componență alcool etilic. Acesta este un drog și o substanță toxică, o otrăvă care paralizază fiecare celulă a organismului și care determină apariția dependenței. Chiar și atunci când este consumat în doze foarte mici, poate să ducă la apariția unui șir întreg de daune psihice și organice. Ar fi putut Isus să spună, atunci când le oferea ucenicilor paharul cu vin alcoolic care conține o astfel de otrăvă: „Acesta este sângele Meu!”?

- **Doar o înghițitură de alcool.** Există un fel de oameni care au predispoziție genetică față de alcoolism și pentru care este suficientă o singură înghițitură de alcool pentru a da naștere unei dependențe capabile să îi distrugă. Dar dacă această înghițitură este luată în timpul împărtășaniei, atunci când paharul conține vin alcoolic? Practic toți cei care au încercat pentru prima dată alcoolul au făcut-o pentru că cineva le-a propus să bea. Poate însă acest „cineva” să fie pastorul sau preotul care le întinde paharul Domnului în timpul împărtășaniei?

Prin urmare, adevărul este că vinul pe care Isus li l-a dat ucenicilor la Cina cea de taină a fost rodul viței – suc de struguri curat, nefermentat.

- **Vinul și băuturile tari ca jertfe de băutură.** Iată câteva versete a căror tâlcuire nu poate fi acceptată din perspectiva moralei și eticii, dacă acceptăm faptul că băuturile erau alcoolice: „Aceasta este arderea de tot necurmată, care a fost adusă la muntele Sinai; o jertfă mistuită de foc,

de un miros plăcut Domnului. Jertfa de băutură să fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de băutură de vin (șeca' r) s-o faci Domnului în Locul Sfânt" (Numeri 28:6, 7). „Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Jertfele de băutură (ya' iin – în original) să fie de o jumătate de hin de vin pentru un vițel, a treia parte dintr-un hin pentru un berbec, și un sfert de hin pentru un miel (Numeri 28:13, 14).

Așadar, conform teoriei unui singur tip de fermentație, pe jertfa arderii de tot adusă pe altarul arderilor de tot din curtea templului erau turnate băuturi alcoolice? Mirosul de la o astfel de jertfă, despre care Însuși Dumnezeu spusese: „este de un miros plăcut”, pentru că trebuia să arate spre Mielul fără prihană, spre Fiul lui Dumnezeu, răspândea aburul ei alcoolic prin curțile templului și toți îl respirau și se înveseleau? Fără îndoială că un astfel de „miros plăcut” nu putea să fie un simbol al jertfei fără prihană, sfântă a Fiului nevinovat al lui Dumnezeu.

Mai sus am demonstrat faptul că pe teritoriul sfânt al cortului întâlnirii, în prezența vizibilă a slavei Marelui „Eu sunt” nu se găsea nimic fermentat și nimeni beat. Aici, în prezența impresionantă a sfințeniei, nu putea fi loc pentru nimic alcoolic.

TEHNOLOGIA ANTICĂ DE PĂSTRARE A MUSTULUI

Conceptia potrivit căreia în timpurile biblice nu era posibilă păstrarea mustului fără ca el să fermenteze este al treilea cel mai răspândit argument pe care îl aduc susținătorii consumului moderat de băuturi alcoolice în apărarea poziției lor. Totuși, scriitorii antici descriu în detaliu diferitele modalități prin care mustul era conservat pentru a nu fermenta.

Încă de atunci existau metode de păstrare a vinului dulce pentru mai mulți ani. Oricât ar părea de paradoxal, era mult mai greu să păstrezi vinul alcoolic (fără a mucegași, a se acri sau a-și

schimba mirosul) decât mustul curat! Mai mult de atât, pentru ca vinul alcoolic să se păstreze mai bine, adăugau în el must nealcoolice!

Un cunoscut agronom al sec. I d.Hr., Columella, care a fost contemporan cu apostolii, descrie în lucrările sale câteva metode de păstrare a mustului pe parcursul unuia sau a mai multor ani. Vă vom prezenta câteva dintre ele.

•**Păstrarea la rece.** Columella știa că mustul nu va fermenta dacă este păstrat la rece și este închis etanș (ermetic), de aceea a scris ce trebuie făcut pentru ca mustul să rămână pentru mult timp la fel de dulce ca și când ar fi proaspăt. După stoarcerea strugurilor, sfătuiește el, trebuie ca mustul să fie turnat într-o amforă, să fie închis ermetic și sigilată cu smoală; apoi trebuia ca să fie pusă într-o cisternă cu apă rece în așa fel, încât întreaga amforă să fie scufundată. După 40 de zile putea fi scoasă. Astfel, mustul putea fi păstrat timp de un an.

Și Pliniu (sec I d. Hr.) recomanda ca mustul, imediat ce curge din teasc în butoi, să fie păstrat în apă până la jumătatea iernii, până când temperatura va fi stabilă.

•**Fierberea.** Metoda de păstrare cea mai sigură, cea mai simplă și cea mai puțin costisitoare, deci și cea mai răspândită, era fierberea mustului. Sucul de struguri era fiert până când se evaporă o zecime, o treime sau chiar jumătate din volumul lui. Acum el semăna mai degrabă cu un sirop, cu mierea sau cu un jeleu. Uneori era așa de dens, încât era nevoie să fie luat cu lingura de pe pereții vasului în care fusese păstrat. Vinul concentrat în acest fel era pus în vase curate, închis ermetic și se putea păstra pentru mult timp. În Antichitate, vinul semăna mai mult cu un sirop și, de multe ori, era numit miere.

•**Păstrarea mustului puțin stors.** Sucul de struguri care a fost doar puțin stors, care nu a trecut prin procesul de presare din storcător, putea fi păstrat multă vreme pentru că avea un conținut mare de glucoză și nu conținea proteinele care sunt în sămburii și cojile strugurelui, de aceea nu fermenta.

•**Păstrarea mustului filtrat.** Microorganismele care duc la fermentarea mustului se găsesc în coaja bobului de strugure și în sămburi. Pentru a preveni fermentarea, trebuiau înlăturate ciupercile de drojzii prin intermediul fierberii sau al filtrării foarte minuțioase a depunerilor pulpei de fermentație din mustul proaspăt stors.

•**Dumnezeu a avut întotdeauna o rămășiță trează, mica turmă** (Lc. 12:32). Rămășița prețioasă a lui Dumnezeu este alcătuită din oameni care nu pun în gura lor nici un fel de băutură tare, pentru că ei sunt „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, popor care este al Lui” (1 Petru 2:19). Acești împărați nu beau vin alcoolic, pentru că Împăratul lor le-a interzis să facă acest lucru: „Nu se cade împăraților... nu se cade împăraților să bea vin” (Prov. 31:4). Acești preoți nu beau nimic alcoolic, pentru că Marele lor Preot le-a interzis să facă acest lucru: „Să nu bei vin, nici băuturi tari” (vezi Lev. 10:9). Acești nazirei sunt deosebiți, puși deoparte, un popor sfânt, nu sunt niciodată beți, pentru că Sfântul lor (Lc. 1:35) le-a poruncit „să se abțină de a la a bea vin și băuturi tari” (Numeri 6:3).

Adaptare după cartea Olgăi Stasiuk „Так нить или не нить?” (versiunea completă o puteți găsi pe site-ul olgastasyuk.com)

FRAGII

Fragii de pădure sunt plante medicinale foarte valoroase, cunoscute prin conținutul lor de vitamine și folosite în cazul avitaminozei și al tulburărilor metabolice, în diabetul zaharat, obezitate, furunculoză, gușă și rahitism.

Fragii au efect antiinflamator, de vindecare a rănilor, diaforetic, diuretic,

hemostatic și astringent, reglează metabolismul, are proprietăți antisclerotice, îmbunătățește compoziția sângelui. Mai mult de atât, substanțele active prezente în fragi încetinesc ritmul și cresc amplitudinea contracțiilor inimii, dilată vasele de sânge, îmbunătățesc tonusul și consolidează contracțiile uterului.

Fraguțele conțin cantități mari de acizi malici, citrici, chinici și alți acizi organici. De asemenea, ele sunt o sursă de vitamine, carbohidrați, tanini, substanțe volatile, uleiuri esențiale.

Dar și frunzele fragilor sunt folosite, nu doar fructele. Ele se strâng atunci când fragii sunt înfloriți și se pun la uscat în încăperi bine ventilate. Infuzia cu frunze de fragi este folosită în tratarea colitelor, gastritelor, astmului bronșic, boli de fiere, îmbunătățește somnul și

normalizează motilitatea intestinală. Mai mult de atât, infuzia din frunze de fragi dilată vasele de sânge și îmbunătățește tonusul organismului. Frunzele de fragi intră în componența ceaiurilor vitaminice care au un efect tonic, hematopoietic și antisclerotic, îmbunătățesc metabolismul. Ceaiul din frunze și fructe de fragi este o sursă foarte bună de vitamine.

Fiți sănătoși!

PIZZA CU FRUCTE DE PĂDURE

Ingrediente:

- Foietaj – 1 bucată de 200 g
- Cremă de ciocolată cu alune sau unt de arahide – 170 g
- Fragi – 100 g
- Coacăze negre – 100 g
- Zahăr pudră – 1 linguriță
- Frunze de mentă proaspătă

Mod de preparare:

Aluatul se întinde și se pune într-o formă rotundă de pizza, se taie marginile care sunt în plus. Cu o furculiță se înțeapă aluatul din loc în loc. Se dă la cuptorul preîncălzit la 180°C pentru 10 minute.

Scoateți blatul din cuptor. Întindeți pe el un strat de cremă de ciocolată cu alune sau unt de arahide. Deasupra presărați fructele de pădure spălate și scurse bine de apă. Apoi presărați zahărul pudră și decorați cu frunzele de mentă.

IMPRESIILE PACIENȚILOR

CENTRULUI DE SĂNĂTATE „SPERANȚA” DIN SĂRATA NOUĂ

IMPRESIILE FAMILIEI DVORNICIUC

Suntem Dumitru și Sofia Dvorniciuc din or. Cimișlia. Am auzit despre Centrul de Sănătate „Speranța” aflându-ne la Centrul de Sănătate „Podiș”, Bacău, România.

Am decis să venim aici fiindcă e mai aproape. Chiar de la intrarea pe teritoriul Centrului te frapează liniștea pădurii din jur, ciripitul melodos al păsărelelor, bunăvoința oamenilor care te întâmpină chiar de la recepție.

Apoi urmează un șir de surprize: măsurări, cântăriri, chestionarea și consultarea cu doctorul, programări la proceduri, probe la glicemie, trigliceride, colesterol, etc.

Însuși Centrul „Speranța” poate fi asemuit cu un stup de albine, în care fiecare colaborator își știe la perfecție atribuțiile. Medicii, asistentele medicale, terapeuții, personalul tehnic și bucătarii veghează asupra stării de spirit și asupra sănătății pacienților. Terapeuții experimentați, binevoitori sunt foarte atenți cu pacienții și transformă durerea în plăcere, iar dispoziția proastă - în admirație.

Seminarele și discuțiile zilnice dimineața și seara ne ajută să acumulăm cunoștințe despre efectele nocive ale unor vicii și ne sunt date soluții de depășire a oricărei situații: fie de sănătate, fie legată de dispoziție sau alte patologii.

Stilul sănătos de viață, alimentația vegetariană, care din primele zile îi dezamăgesc pe pacienți, devine adorat și solicitat, deoarece omul înțelege că fără a administra medicamente îți poți

menține ritmul înalt de activitate.

De ce copilul din burtica mamei face zilnic mii de mișcări involuntare? Aceste reflexe sunt specifice și nouă, maturilor, și noi ar trebui de asemenea să le respectăm zilnic. Toți știm că mișcarea, aerul curat sunt sănătate!

Apreciem mult condițiile de trai, igiena și aspectul atât al încăperilor, cât și al teritoriului.

Ne închinăm cu plecăciune și mulțumire Bunului Dumnezeu și mulțumim și tuturor celor care au contribuit la crearea acestui Colț de Rai, precum și tuturor colaboratorilor Centrului de Sănătate „Speranța”.

Recomandăm să vină aici cât mai multă lume, deoarece sănătatea este sursa bunurilor noastre!

IMPRESIILE FAMILIEI NIȚĂ

Suntem familia Niță Marian și Daniela din București. Am venit la Centrul „Speranța” pentru un stil de viață sănătos cu o alimentație vegană sănătoasă și pentru un program cu multă mișcare. Ne-am bucurat mult pentru rezultatele obținute la analize și cântar. Procedurile sunt făcute cu suflet de către terapeuții, fapt care s-a văzut și în rezultate. Le-am recomandat și altora să vină aici și le vom recomanda să aibă un stil de viață sănătos. Am fost aici în 2017 și apoi în 2018 și vom reveni și în următorii ani. Vă mulțumim din suflet pentru toate!

IMPRESIILE MARIEI BERDEU

Mă numesc Maria. Vin din apropiere-

rea Chișinăului. Ceea ce m-a determinat să vin la acest sanatoriu a fost că în urmă cu vreo trei săptămâni am avut o artrită acută la articulația umărului drept. M-am tratat numai cu remedii naturale și peste două săptămâni durerile acute au dispărut. Știam de acest sanatoriu și am hotărât împreună cu soțul să venim la tratament pentru o reabilitare bună. Cu adevărat ni s-au îndreptățit așteptările. Ne-am simțit foarte bine. Am cunoscut multe persoane minunate aici. Toți depun trup și suflet pentru tot ce fac aici. Procedurile sunt foarte bune și se fac calitativ: am primit băi cu hidromasaj, băi cu jet și sare, băi de șezut cu apă rece și caldă, masaj, parafină, lut, etc. Am ascultat multe prelegeri despre un mod sănătos de viață: nutriție sănătoasă, tratamente naturiste, despre diferite boli și prevenirea lor. Ni s-au făcut și diferite analize de sânge: la colesterol, trigliceride, glucoză, la început și la sfârșit, și am avut rezultate mai bune la sfârșitul sejurului. Toți pacienții au fost mulțumiți. În ce privește personalul medical, toți sunt foarte amabili, atenți, drăguți, toți sunt bravi. Ce le-aș recomanda altor oameni? Veniți la acest sanatoriu. N-o să vă pară rău. O să vă întrecă așteptările. Sper și cred că cu ajutorul lui Dumnezeu vom veni aici în fiecare an. Se merită. Dacă ai sănătate, ai de toate, iar dacă n-ai sănătate, n-ai nimic. Vă îndemn să alegeți acest sanatoriu. Nu veți regreta!

despre Centrul de Sănătate «Speranța»

CENTRUL DE SĂNĂTATE „SPERANȚA”

Într-un cadru natural splendid, vei găsi un centru nou și modern, echipat la cele mai înalte standarde, unde un personal bine pregătit te va răsfăța cu cele mai bune proceduri și activități în vederea relaxării și restabilirii sănătății.

www.centrusperanta.org
www.facebook.com/centrusperanta

Înscriere prealabilă la nr. de tel.: 0(263)62-1-34
067-65-21-47

SERIILE APROPIATE:
2 iunie – 13 iunie
16 iunie - 27 iunie
30 iunie - 11 iulie
14 iulie - 25 iulie
28 iulie - 8 august
11 august - 22 august
2 septembrie – 13 septembrie

Sărata Nouă, Raionul Leova.

CENTRUL EDUCATIV „VIAȚĂ DIN BELȘUG”

vă oferă:

- lecții despre modul sănătos de viață cu medici calificați
- clase de bucătărie vegetariană
- învățarea tehnicilor mersului scandinav și practicarea lui
- programul „Adio, țigări!” (pentru cei care doresc să se lase de fumat)
- programul de antrenamente pentru slăbire
- programul de restabilire a vederii „Viață fără ochelari”
- programul artistres „Bucurați-vă de viață”
- studierea limbii engleze
- studierea limbii române
- studierea Bibliei: cursul „Așa vorbește Biblia” și consultația pastorului
- consultația psihologului
- clubul copiilor „Căutătorii de aventuri”
- clubul de tineret „Așa sau altfel”.

or. Chișinău, str. Putnei 66a
tel: 0(22) 467950, 069028978

STILIMED
CENTRU MEDICAL

ofera servicii medicale de înaltă calitate pentru toate vârstele!

oferă prin pachet medical publicului larg interesat următoarele servicii medicale:

CARDIOLOGIE
ENDOCRINOLOGIE
GASTROENTEROLOGIE
KINETOTERAPIE
IMAGISTICA MEDICALĂ
LABORATOR DIAGNOSTIC
LOGOPEDIE
NEUROLOGIE

PEDIATRIE
PSIHIATRIE
PSIHOLOGIE
REUMATOLOGIE
STOMATOLOGIE
UROLOGIE

Puteți face programări la tel.:
022 99 09 30, 069 830 777

Republica Moldova, Chișinău,
str. Ginta Latina 11/1, MD-2044
(în spatele supermarketului "Green Hills")

Transport public spre Centrul Medical
STILIMED:

AUTOBUZ: 5, 23
TROLEIBUZ: 13, 16, 21, 23, 24, 26
MICROBUZ: 113, 116, 117, 123, 129, 140,
166, 191

www.stilimed.md

PUBLICAȚIE OFICIALĂ A BISERICII CREȘTINE ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN REPUBLICA MOLDOVA

Responsabil de ediție: directorul Departamentului Publicații al Uniunii de Biserică Moldova - Stanislav Becciu

Articolele din ziarul «Comoara Ascunsă» sunt preluate și publicate cu permisiunea editurii «Джерело ЖИТТЯ».

Redactor-șef: Scurtu Ana
Traducere: Perciun Rodica
Design: Lilia Moldovanu
Imprimare: Editura "Tipografia Centrală"
Tiraj: 16000 ex.

Adresa Redacției: „Comoara Ascunsă”, Departamentul Comunicare, Uniunea de Biserică Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din Republica Moldova, MD - 2070, mun. Chișinău, șos. Hîncești 136/1, tel.: (022) 728473, fax: 723170

www.adventist.md

Datele de contact ale persoanei ce vă distribuie ziarul: